

פרשת בהעלתך תש"ע

ח"ס גבאי וואס איז דארט געווען שעת מעשה. רב וואכטפאגל האט געקלערט אויב עס איז טאקע געווען א נס אדער אפשר האט דער ח"ח אפגעלערנט פון די הייליגע חכמים וואס צו טון אין אזא מצב. אזוי ווי די גמרא דערציילט: "רבי חייא בר אבא חלש, על לגביה רבי יוחנן. אמר ליה: חביבין עליך יסורים? אמר ליה: לא הן ולא שוכרן. אמר ליה: הב לי ידך יהב ליה ידיה וואקמיה." (ברכות ה:) - רבי חייא איז געווארן נישט געזונט. רבי יוחנן איז געקומען צו אים. רבי יוחנן האט געגעבן זיין האנט פאר רבי חייא און רבי חייא איז אויפגעשטאנען געזונטהייט.

פאר מיר גיין דערציילן נאך אן אינטערעסאנטען מעשה וואס איז ענדליך צו דעם ערשטען מעשה, לאמיר אביסל רעדן פון עניינים פון דעם מעשה וואס האבן א שייכות צו דער פרשה. די מעשה ווייזט אויף די מוראדיגע כח פון צדיקים. די ענין איז אפשר מרומז אין די וואכערדיגע סדרה. דער אייבערשטער באפעלט די וואך אהרן הכהן אנצוצינדען די מנורה. רש"י הקדוש איז מסביר אז "בהעלותך" איז א לשון פון ארויפגיין, אז אהרן הכהן דארף אנצינדן דעם לעכט ביז דער פלאם וועט ארויפגיין פון זיך אליינס.

די הייליגע תורה איז אפשר מרמז אויף א טיפערער ענין. ד"ה וואס שלמה המלך ע"ה זאגט אז "נר ד' נשמת אדם וכו'" (משלי כז, ד"ה), די נשמה ווערט אנגערופן א "נר" - "לעכט". אויב אזוי, קען מען אפשר טייטשן דעם פסוק אזוי: "...בהעלותך את הנרות וכו'" מיינט אז ווען מען צינד אן די נשמה מיט רוחניותדיגע פייער, איז נישט גענוג סתם אנצוצינדען מיט אביסל רוחניות, נאר מען דארף מאכן זיכער אז די נשמה ברענט מיט א הויכען פייער פון רוחניות. עס קומט אויס אז דער אייבערשטער כביכול באפעלט דעם צדיק אהרן הכהן אנצוצינדען די נשמות פון כלל ישראל. וויבאלד אז די תורה איז נצחיות, קומט אפשר די הייליגע תורה אונז צו לערנען אז צדיקים אין יעדען דור מוזן אויפהייבן אידישע נשמות.

יעצט לאמיר דערציילן א לעצטיגע מעשה וואס איז א פלאדיגע מעשה ממש. אין תבת-שבת תשס"ב איז דער הייליגער רבי שליט"א געפארן קיין א"י. איין טאג ווען די רבי שליט"א איז געווען אין טבריה ביים רמב"ם זצ"ל'ס קבר, איז געשען די מעשה. ווען דער רבי שליט"א איז געווען אויפ'ן וועג ארויס פון דעם פלאץ פונעם קבר, איז געקומען צום רבי'ן א ספרדישער איד וואס האט געגעבן שלום צום רבי'ן.

אביסל נאכדעם האט דער ספרדישער איד געזאגט צו איינעם פון די חסידים אז דער "רבי" איז א צדיק, דאן האט דער ספרדישער איד אנגעהויבן צו דערציילן וואס איז געשען דעמאלט ווען ער האט געגעבן שלום.

דער ספרדי האט דערציילט אז ער איז א גבאי אין א שול אין טבריה, און ליידער איז עס שווער צוזאמענצושטעלן א מנין אין יענע שול ווייל דאס אידישקייט איז נישט אזוי שטארק אין שטאט טבריה. דער איד האט געזען דעם רבי'ן שליט"א ביים רמב"ם זצ"ל'ס קבר, און עס האט אים איינגעפאלן צו בעטן א ברכה פונעם רבי'ן שליט"א אז ער זאל האבן א מנין אין זיין שול ביז משיח וועט קומען. דערפאר איז דער איד צוגעגאנגען צום רבי'ן שליט"א צו בעטן א ברכה. דער איד איז נעבאך געווען פאראליזירט אין דעם רעכטען האלב פון זיין קערפער און ער האט געליטן פון שטארקע יסורים זייט זעקס חדשים פריער. צוליב דעם האט דער איד געגעבן זיין לינקע האנט צום רבי'ן שליט"א. מען ווייסט אז דער רבי שליט"א נעמט נישט קיין לינקע האנט. וועגן דעם האט דער רבי שליט"א אנגעכאפט דעם איד'ס רעכטע האנט, וואס דער איד האט שוין לאנג נישט געשפירט. דאן איז א מוראדיגע זאך געשען. דער איד דערציילט אז ווען דער רבי שליט"א האט גענומען זיין פאראליזירט האנט, האט ער געשפירט אזוי ווי א לעקטרישע זעצט אין זיין האנט, און דאן האט ער עס געקענט עס שפירן נאכאמאל און די יסורים זענען אוועקגעגאנגען!

פון דא זעט מען דעם כח פון צדיקים אין יעדן דור אנצוצינדען די "נרות", ד"ה די נשמות פון יעדן איד. גוט שבת אלע אידן.

גוט שבת אלע אידן. די פאלגענדע מעשה איז דערציילט געווארן דורך דעם משגיח פון בית מדרש גבוהה ר' נתן מאיר וואכטפאגל ז"ל, וואס האט עס געהערט פון דעם חפץ חיים גבאי. דער חפץ חיים זצ"ל איז באקאנט געווארן פאר זיין אויסטערלישע אהבת ישראל וואס ער האט געהאט פאר יעדען איד וואס ער האט געטראפן.

אמאל זענען דער חפץ חיים מיט זיין גבאי געפארן קיין ביאליסטאק צו צוזאמענקלייבן געלט פאר א געוויסע צוועק. איין טאג, ווען זיי זענען געווען אין ביאליסטאק האבן זיי געקלאפט אויף די טיר פון א פשוטען איד. די פרוי וואס האט געעפענט די טיר איז איבעראשט געווארן צו זען דעם הייליגן חפץ חיים. "איך מעג אפשר רעדן מיט דיין מאן?" האט דער חפץ חיים געבעטן.

"איך האב שטארק געוואלט אז דער רבי וואלט געקענט רעדן מיט אים... אבער ער איז ליידער נישט געזונט..." האט זי געזאגט, "ער איז פאראליזירט שוין עטליכע יארן..." האט זי געענטפערט שטילעהייט.

"דאן, איז עס נאך מער וויכטיג אז איך זאל אים באזוכן, דאס איז די מצוה פון ביקור חולים!" האט דער חפץ חיים געזאגט. די פרוי האט געוויזן פאר דעם חפץ חיים און זיין גבאי דעם שטוב פון איר מאן וואס איז געווען אויפן צווייטען שטאק פונעם הויז.

זיי האבן גלייך געזען ווי דער מענטש איז נעבאך געליגן אינגאנצען שטיל ווי א שטיין אין זיין בעט, ל"ע. דער איד איז איבעראשט געווארן צו זען אז אזא חשובער רב ווי דער חפץ חיים איז געקומען צו אים אינדערהיים! ער האט געעפענט זיין אויגן ווייט ווען ער האט געזען דעם ליכטיגקייט פון דעם שיינן פון דעם חפץ חיים צורה.

"א גוטען אווענד רבי," האט ער געמורמעלט אזוי ווי ער האט גערעדט מיט זיין לעצטע כוחות. "דער רבי האט געטון א גרויסע חסד מיר צו קומען באזוכן. איך האב געוואלט אויפשטייען פארן רבי'ן, ביטע זייט מוחל אז איך קען נישט..."

"עס איז מיינ גרעסטע כבוד דיר צו קענען באזוכן." האט דער ח"ח געענטפערט מיט א ווארעמקייט. "ביטע לאז מיך געבען מיינ האנט צו דיר." האט דער ח"ח געזאגט איבערגעבענדיק זיין האנט פאר דעם צובראכענעם איד.

דער איד האט זיך געשעמט ווייל ער האט נישט געקענט אפילו ריקען זיין האנט. ער האט אראפגעקוקט און געזאגט אז עס איז שוין געווען עטליכע יארן זייט ער האט געהאלטן אפילו א גלאז וואסער איז זיין הענט. דער ח"ח האט אים געזאגט אז ער זאל פרובירן. "געב מיר דיין האנט." האט דער ח"ח געזאגט.

דער איד האט זיך אנגעשטרענגט צו ריקען זיין האנט אבער ער האט נישט מצליח געווען. "פרוביר נאכאמאל." האט דער ח"ח געזאגט צו אים. דער איד האט נאכאמאל פרובירט צו ריקען זיין האנט, ניצענדיק אלע כוחות. הפלא ופלא! דער איד האט געקענט ריקען זיין האנט. דער ח"ח האט גענומען זיין האנט און ער האט עס געשאקעלט מיט א ווארעמקייט. דער גבאי האט אלעס אנגעקוקט מיט א ערשטויניגקייט. פארשטייט זיך אז דער איד מיט זיין פרוי זענען געווארן מורא'דיג בשמחה.

"ווי קען איך באדאנקען אייך," האט דער איד געזאגט מיט זיין פנים נאס פון טרערן פון התרגשות. "איר האט געהיילט מיינ האנט!" דאן האט דער ח"ח געהייסן אז זיין גבאי זאל אים העלפן אויפזעצן דעם איד אין דעם בעט. דער ח"ח און זיין גבאי האבן טאקע אויפגעזעצט דעם איד אין בעט. אביסל נאכדעם האט דער ח"ח אפילו אויפגעשטעלט דעם איד אויף זיין פיס!

דער איד און זיין רביצין האבן שטארק באדאנקט דעם ח"ח, וואס האט פארלאזט דעם הויז מיט זיין גבאי א שטיק צייט שפעטער. אפאר טעג שפעטער האט דער איד געקענט גייען אליינס, אן איינעם זאל אים העלפן. דער איד, מיט זיין רביצין און דער גבאי אויך, האבן געזען דעם אפענע נס וואס דער חפץ חיים האט געפועלט.

דער משגיח רב וואכטפאגל האט געהערט דעם מעשה פונעם

מזל טוב לכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לרגל שמחת נשואי נכדו הרה"צ רבי מרדכי פינחס שליט"א בן בנו הרה"צ רבי יצחק שליט"א בשטומ"צ מזל טוב למוה"ר אברהם דוב מאיר ביער שליט"א לרגל שמחת הנחת התפילין של בנו מרדכי שלמה זלמן נ"י נא לעיין בדף זה לאחר התפילה. לנדב גליון זה לרגל שמחה או אירוע אחר, נא להתקשר למתתי וואלפבערג 3234-362 (845) נאכדעם וואס מען ענדיגט לערנען אין בית מדרש: לייג צוריק די ספרים! תעשה את המצוה בשלמות!